

Budoucnosti je třeba
dívat se do očí,
aby se k nám
neobrátila zády.



Otec Furať, pevnost Boyard

Cesta (úryvek)

Mé kroky míří tou krajinou,
pustou nebo hostinnou,
kdo čestný není, musí jít
na cestu se dám, kam se dám?

Já přešel louky i pouští svět,
i kraj, kam radost pohlédnout,
za všecku krásu domů smět
na cestu se dám, kam se dám?

Bohatství získat je těžší snad,
než bujné hřebce osedlat,
však ještě víc čest jménu dát
na cestu se dám, kam se dám?



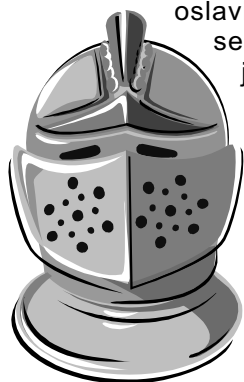
I dlouhá cesta přec konce má,
jako by loučí jiskry zřím,
čest svému jménu navrátím —
na cestu se dám, tam se dám.

táborová píseň, Michal, srpen 1995

Sedmnáct let jsme tady, aneb rytíři

Je to neskutečná doba, uplynul téměř rok od posledního Semtamníku. Několik let se dařilo udržet tisk čtyř čísel ročně, ale jednou to přijít zkrátka muselo. Najednou, troufám si říct, dva hlavní lidé tvořící Semtamník, Michal a Honza si dali v redakční práci pauzu. Věcí na řešení bylo spousta a byly důležitější, než oddílový časopis. A nebyl nikdo třetí, kdo by přišel s hromadou příspěvků, aby bylo co číst. Teď v rukou držíte další vydání a snad se konečně „vzmuží“ i ostatní Tuláci a zahrnou to virtuální nakladatelství „NAKOLENĚ“ takovou horou článků, že to vydá na mračna dalších vydání... No, uvidíme. Třeba nás někdo opravdu překvapí.

Máme za sebou sedmnáct let existence oddílu. Není to tak dávno (jak pro koho), když jsme oslavili patnáctiletí na Dnu otevřených dveří na podzim roku 1998. Měli jsme tehdy za sebou první rok s Pláňaty, malými dětmi, novým přírůstkem do oddílu a chystali jsme se po pravěkém roku hrát indiánský a po něm následoval rok Mýtů a legend na konci s letním táborem Odysseia. Z něj je zde také táborová písnička.



Teď putujeme rokem rytířství. Čekají nás netušená dobrodružství na stezce s jakýmsi **Černým rytířem**. Moc jej neznáme. Objeví se vždycky nečekaně, ukáže nám třeba Glejt rytířství, který podepíšeme, naznačí nám směr, kterým se vydat, poví nám, že hledal skupinu jako jsme my a zase zmizí. Moc o něm nevíme a taky nám o sobě moc neříká. Kdo ví, co je vlastně zač a kam nás nakonec dovede! Ale kráčíme s ním a jsme zvědaví, co se bude dít dál. Možná nás teprve na konci cesty (třeba na dalším letním táboře) čeká rozuzlení téhle zapeklitosti.

Tak tedy RYTÍŘI

To je název letošní hry. Vstupujeme do osmnáctého roku trvání Tuláků. Ukáže se, nakolik je tento osmnáctý rok rokem dospělosti. Jestli je to jen číslo, které zatím nic neznamená, nebo má parta těch dnešních velkých na to, aby si mohla troufnout říct: děláme to dobře. Teď trochu váhám jestli si mám zahrát na proroka a nebo dál už nic nepsat, nezakřiknout tu představu. Nejsem pověřivý a mám představu, kudy dál. Víím, že ti, kdo se dnes účastní každou středu práce s oddílem, jsou novou generací velkých Tuláků, kteří mohou být na svou práci pro tu nejmenší generaci náležitě hrdí. Díky vám za to, že tu jste.

Už teď se těším na to kulaté výročí za pár let!



Letní tábor – Míša při práci se dřevem

Tak tedy kupředu, kupředu za světlem, které nejprve oslepí, abychom později byli schopni vnímat více...

(úryvek z povídky „Děti hvězd“)
Světlo vašim krokům!
Michal

Na posledním letním táboře zazněla píseň Odysseovo přání a na následujících podzimních prázdninách jsme se ocitli na Cestě do pravěku (a to podruhé, ale pro drtivou většinu účastníků to byla první cesta do takových dávných míst). Odtamtud jsme si odnesli "Mágův hlas". Tak tady ho taky máte.

Odysseovo přání

Táborová píseň, LDT Zátoka pláňat 12.-27.8.2000,
Odysseia
Text: Michal

C **Emi** **Ami**
1. Tmou se stáčí má loď
C
a příd' se vzpíná,
F **G** **C**
kde jsi příteli můj
G
vzdálený?
Zář blesků láká pojď,
ta noc je bídná,
kéž den je zázračný.

Ami **Emi**
R: Mám jedno přání,
F **C**
kde králem jsem jít,
F **C** **Dmi**
na hradbách města štít
Ami
vyvěsit
C **Emi**
a tam mír, láska a
Ami **C**
čest je nadepsáno,
F **G** **C**
dál za to stojí žít.

2. Přilba, štít, ba i meč
tu v prachu leží
máš-li sil, k veslům pojď
mezi nás.
prázdnou dlaň čeká jen,
cím moře hřímá
bouře je právě čas.

R: - " -

3. Víím že čas nestojí,
ten přímo letí,
touha vrátit se nás
pohání.
Z řeckých chrámů se lesk
v paměti ztrácí,
blízko je svítání.

R: - " -

Mágův hlas

Táborová píseň, jarní tábor Mitrov, březen 1995,
podzimní výprava Polnička 2000
Autor: Michal Vitouš

Ami
R: V cestě máš starý hrad,
G
tajemství léta ukrýval,
F **G**
magickou silou vlád,
Ami
ten, kdo jej kdysi obýval.
Chceš-li jít ve stopách,
G
co tu dávno smazal čas,
F **G** **Ami**
poslechni mágův hlas, mágův hlas.

C **G**
1. Zavři oči své, jsou snad
C
kouzelné,
Dmi **G**
světlo chraň a tmu nech,
E **Ami**
ať se točí na trnech.
C **G** **C**
Naplní se čas, víčka zvedneš zas,
Dmi **G** **E**
komnata se otevírá kolem nás...

R: - " -

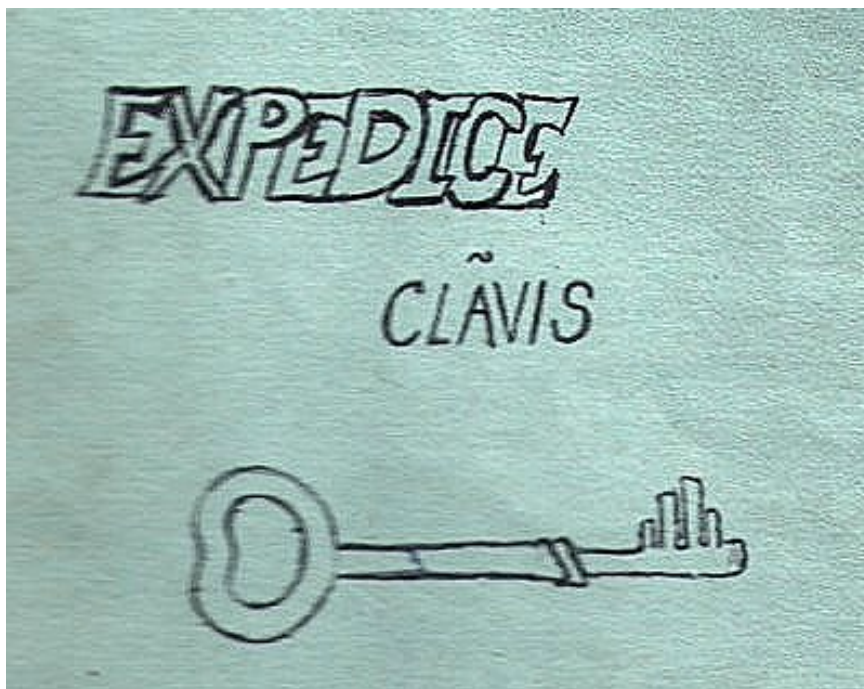
2. Odešel už věk
čistých bystrých řek,
ohňů lidí jeskynních,
čisté moře, čistý sníh.
Naplní se den,
obraz v každém jen,
plný velké fantazie, živý sen.

R: - " -

3. V dávných roklinách,
mořských zátokách,
ve větvích, v podzemí,
kdo jen všemu rozumí?
Živých bylo snad,
nežli stačíš znát
a než putování skončí,
nech si zdát: že...

R.: - " -

:poslechni mágův hlas, mágův hlas. :



O této akci se psalo v okénku do kroniky i v minulém Semtamníku. To byl Konopíkům zápis. Tento deník z expedice sepsala Jezule, ale přinesla jej Rákoska asi před měsícem na schůzku, že doma uklízela a tento deník našla.

Deník je přepsán v původním znění takže vám někde může unikat souvislost. Nejde o zápis do kroniky ve stylu slohové práce, jde vesměs o bodové zachycení činností.

Den první putování našeho - to jest 11.7. úterý 1995

- 6:00 - sraz v parku, holky byly vysmáty a já přemýšlela, co jsme všechno zapomněli
- 6:25 - přišli jsme na Hlavní nádraží a tam již byla Nikola se Štěpánem a trpělivě jsme čekali až dorazí Kuba, který dával všem varování, aby přišli včas
- 6:35 - šéf dorazil, vesele jsme se pobavili na dané téma a hurá do vlaku
- 6:54 - odjezd z Prahy, spatřila jsem proděkana Krpatu (z oboru geodézie z ČVUT)- šok
- 9:33 - příjezd do Nového Boru a nekonečné nakupování, přičemž jsme zjistili jak hodně máme peněz

Vydali jsme se na cestu po zjištění, že i děti mají těžké baťohy. Po chvíli chůze jsme se domluvili, že sníme oběd a po obědě jsme ušli ještě 500 m a pak Vanda rupnul popruh. Po chvíli přemýšlení jsme se dohodli, že s Nikolou pojedeme do Boru a baťoh koupíme. V Boru jsme ale žádný slušný nesehnali a tak jsme jeli do Lípy. Batoh si Vanda nesla sama a já přemýšlela, co nám na to řekne její máma a jestli nám vyjdou peníze. Cesta zpět byla poněkud úmorná a s Nikolou jsme ocenili stoupání na Slavíček za jedna. Pak když jsme ho slézali už jsme neměli skoro žádnou vodu a navíc jsme si museli tipnout směr do Svitavy. To už toho měla Vanda plný zuby, ale my taky. Konečně jsme na křižovatce spatřili sedící

postavu. Byl to Kuba a jak mi později řekl, zrovna si zavazoval tkaničky, aby nás šel hledat. Řekl, že k věci je to už jen kousek a tak jsme po "kousku cesty" konečně dorazili. V okolí bylo několik táborů a tak bylo poněkud rušno. Večer jsme expedici zahájili vydáním identifikačních karet.

Den druhý putování našeho - 12.7. (středa)

Zápis tzv. bodový:

- lepím účty
- děti blbnou v jeskyni
- prší
- obědváme čočku
- Nikola vybalila kůru a všichni se snažili udělat si obal na sešit
- začíná vědecká práce - děti, já a Kuba zůstaneme
- slaňování nad jeskyní
- špagety
- Štěpánova čočka
- mytí nás i nádobí
- Monty ztratil nůž
- chvíli jsme hráli na kytaru a šli spát
- začínáme číst Malý strom
- Vanda se jeví zaražená



Den třetí - 13.7. (čtvrtek)

- ranní bouře
- Nikola a Monty viděli skvost evropské fauny - batolce duhového
- šli jsme s Kubou napřed od křižovatky abysme zjistili, že krám je zavřený a to navíc

výjimečně což pro mě znamenalo dalších pár kroků navíc (to bylo podruhé)

- nasadili jsme baťohy a protože jsme neměli jídlo šli jsme kratší cestou a naštěstí jsme našli otevřený obchod
- Nikolino veselé ošetřování
- na louce u tábora Dětské putovní společnosti jsme rozbilili náš tábor a až do usnutí četli posilnění gulášovkou

Den čtvrtý 4.7. (pátek)

- tiché ranní štípání - Štěpán v amoku
- snídáme pro Nikolu hustou krupičku
- bez baťohů ke Skále smrti, obdivujeme kvalitu provedení
- odchod v pravé poledne
- na konci Lindavy jsme se osvěžili vodou z pračky a dostali pomerančovou limonádu
- pak přišel krizový bod - holky nechtěly přelézat místo, kde ve staré trati chyběl most a i my jsme usoudili, že to nemá cenu a tak se naše cesta značně zkrátila a přišli jsme o Dutý kámen
- došli jsme do Cvikova a nakoupili
- po zelené jsme došli údolím Samoty až do Radvance a cestou se osvěžili u studánky
- nálet mušek, psychicky zničení štípanci
- šli jsme se umýt do rybníčka
- snědli jsme tajné jídlo - kuře
- spánek ve stanech proběhl zcela dramaticky - boj s muškami

Den pátý - 15.7. (sobota)

- Štěpán večer sliboval, že když vstane brzo půjde nakoupit, nevstal a šla jsem já s Kopem
- po návratu jsme snědli snídani a začala jsem dělat salát se zeleninou
- holky - vědci šly pro cibuli do skautského tábora
- asistenti plnili úkoly s cvrčkem a trávami
- vaření kolínek

- Vanda chce za každou cenu do Prahy
- večerní lezení na Velblouda
- Nikola vydává rozhodnutí o nelezení - jsme smutní
- mušky nás již štípali méně
- voňavé buřty k večeři
- Kuba se nedovolal 2x

Den šestý - 16.7. (neděle)

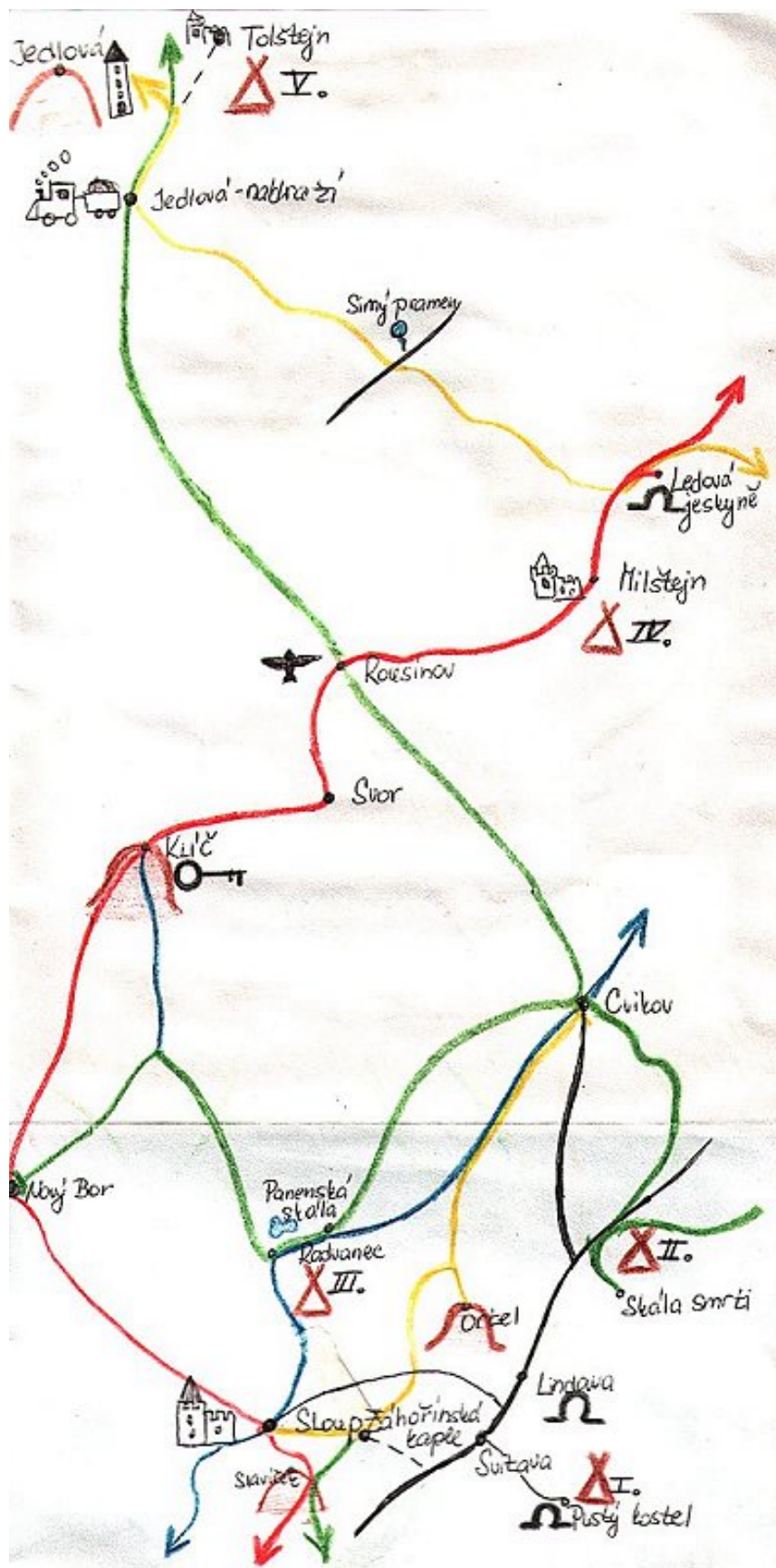
- odjezd v 9:00 z Nového Boru - autobus cesta s Montym
- příjezd v 10:40 a čekání na rodiče, kteří měli přijít v 11:15
- setkání s Rákoskou a odjezd zpět
- cestování jsem měla plné zuby
- koupili jsme dva koláče a vydali se po značce do tábora
- po příchodu jsme zjistili, že ostatní balí, aby se přesunuli do jeskyně, protože to vypadalo na déšť
- v jeskyni jsme uložili děti a četli Malý strom
- Nikola oznámila Rákosce, že nepoleze
- my s Kubou jsme leželi, abysme udělali fotku
- pekli jsme brambory a holky i když nechtěly přesto usnuly
- chystáme se na odchod na Klíč

Den sedmý - 17.7. (pondělí)

- odchod v 1:15 na Klíč, šlo se nám dobře až pod něj, pak začal kopec a to už šlo hůř
- v půlce jsme se napili
- nahoře byla zima a asistenti viděli poprvé v životě východ Slunce
- sešli jsme pod Klíč směrem na Svor a asi 3 hodiny jsme spali
- vyrazili jsme s Kubou napřed a chtěli nakoupit, ale krámy měli krátkou polední pauzu od 11:00 do 13:30 a tak jsme počkali
- po nákupu jsme razili na Milštejn, cesta měla být v pohodě, ale byla poněkud do kopce
- procházeli jsme Rousínovem, vesnicí plnou krav, telat, ovcí a slepic a pochopili jsme, že sklenice vysící na 3 metrové tyči
- stále do kopce jsme ukončili cestu v Milštejně, kde ze stavby zůstala jen část a skála byla pěkně členitá a vytvořila bránu
- zcela hotoví jsme se uložili a to po trhání kotlíku borůvek a odmítnutí rizota, které nakonec jedli jen Štěpán a Nikola

Den osmý - 18.7. (úterý)

- posnídali jsme slepičí polívku
- vydali jsme se na cestu časně z rána - ve 12:00
- sestoupili jsme z kopce do Ledové jeskyně a spatřili přírodní led v přírodě a navíc v létě



Mapa z deníku

- cestou z a do jeskyně jsme dvakrát potkali Francouze
- nekonečná cesta do Jedlové-nádraží cestou jsme si odbočili na Smrčí pramen
- na nádraží setkáváme Francouze potřetí, abychom až dojdeme zjistili, že spí tam kde budeme spát my - tedy na Tolštejně
- dojdeme a spokojeně obsadíme pokoj a uvaříme, zatímco učíme Francouze české jazykolamy a oni nás francouzské
- večerní napomínání - s lítostí se dodatečně a pouze v duchu omlouváme

Den devátý - 19.7.

(středa)

- poměrně brzo jsme se vzbudili
- pojedli jsme pudink, který jsme večer úporně vařili
- dopolední procházka za nákupem do Jiřetína se protáhla do 13:00
- místo oběda děti vyrazily s Nikolou na bojovku Francouzů
- my tu sedíme a kecáme
- vratné vyšlo 200,- na osobu, HURÁ!!!

Den desátý - 20.7.

(čtvrtek)

- přípravy na odjezd
- jednou povolené slezení dětem od Nikolou, která brzo ráno odjela se Štěpánem
- sbalily jsme zbytky jídla a opětně pozdě vyrazili na nádraží
- cestu do Prahy jsme prospali
- tak skončila EXPEDICE 95
- snad se nám povedla i přes rozpor s Nikolou

Kdo hledá, najde.... Přebírám soubory na počítači, když chystám tento Semtamník a do oka mi padne soubor od Áji. Otevřu ho a čtu... tak si ho přečtěte taky! Je z letního tábora z roku 1997, když jsme cestovali s Hvězdářem po planetě zvané Duna (na motivy knihy Franka Herberta: Duna), nebo-li Arrakis:

Našla jsem tři básničky, které děti skládaly. Všechny tři družiny měly použít ve svých básničkách tato slova:

- **karamel** **petrolejka**
- **kulich** **knoflík**
- **sušenka** **velbloud**
- **sběračka** **permoník**
- **smrček** **pampeliška** (jedna družinka použila **česnek**)

ORIANÉ

Permoníček knoflíček
potkal šnečka smrčka
a ten šneček knoflíček
řek, že má rád ježka.
Ježek zatím lesem lez
a říkal: "lidi smělí
odhodili karamel
a jsou světa znalí."
Znají třeba velblouda
a ten kulich nosí
petrolejku na hrbu,
také lidi vozí.
Občas o smrk zakopne
a pampelišku skolí
O sběračku se nadzvedne
a dál lidi vozí.

HARKONENI

Permoníček s petrolejkou po
cestičce šel,
v prostřed cesty pod
velbloudem našel karamel.
Velbloud mu ho nechtěl dáti,
podmínku si klad:
"Sušenku mi musíš dáti, já
mám velký hlad."
Permoníku bylo líto mňamky
křupavé,
velbloud chtěl teplý kulich,
ten však řekl: "ne".
Malá žlutá pampeliška pod
smrčkem si kvete,
velblouda však teplý kulich
jen tak nepoplete.
Permoníček užívá se a
kapou mu sliny,
pro karamel spáchal by snad
všechny hrozné činy.
Na konec vzal sběračku,
předmět onen tupý,
na velblouda osopil se,
umlátil ho k smrti.

ATREIDOVÉ

Permoník pod smrčkem
vesele sedí,
kulich má na hlavě, do blba
hledí.
Permoník pod smrčkem
karamel cedí,
velblouda u nohy divoce
hladí.
Permoník pod smrčkem
sušenku kouše,
barevný knoflík se zalíbil
mouše.
Sběračka nabírá karamel
teplí,
na větvi za smrčkem
mouchy se teplý.
Na větvi za smrčkem česnek
se houpá,
s knoflíku moucha se mlsně
kouká.
Náhle petrolejka zhasla a
všechno zmizelo z čista
jasna.



Nástup z letního tábora 1997

Pravda / nepravda

Na poslední schůzce loňského školního roku, která se konala v Klánovickém lese byl jeden z úkolů správně označit ze čtyřiceti otázek a odpovědí ty správné a ty špatné. Jelikož žádné akce se nemohou zúčastnit všichni, zde jsou ony otázky i správné řešení.

1. Modřín je jediný jehličnan, který opadává. *Ne, opadávají všechny, modřín každý rok.*
2. Telefonní číslo na hasiče je 155. *Ne, 150.*
3. Vltava, je naše nejdelší řeka. *Ano*
4. Dnes už máme třetí tisíciletí. *Ne, až od 1.1.2001*
5. Dub je strom, který má listí stále, jelikož staré opadá až naroste nové. *Ano*
6. Bukvice rostou na bříze. *Ne, ty rostou na buku*
7. Opium se získává z vlčího máku. *Ano*
8. Největší číslo na světě je 1 milión. *Ne, největší číslo nelze určit.*
9. V létě je noc delší než v zimě. *Ne, v létě je delší den.*
10. Země se točí kolem Slunce. *Ano*
11. Světlo je nejrychlejší na světě. *Ano*
12. Největší rybník v Čechách je Svět. *Ne, největší je Rožmberk*
13. V Čechách máme moře. *Nemáme*
14. Dračí smyčku používají horolezci. *Ano*
15. Michal si včera oholil fousy. *Ne a asi to jen tak nebude*
16. Kdo rozváže gordický uzel, stane se pánem Asie. *Ano, byl přetát Alexandrem Velikým*
17. Očko je nejjednodušší uzel. *Ano*
18. Karkulka měla modrý čepeček. *Ne, červený*
19. Hrnečku už ne, způsobilo, že hrneček, přestal vařit kaši. *Ne, bylo to hrnečku dost*
20. Karel Čapek napsal Pejska a Kočičku. *Ano*
21. Zlý pán v Krakonošových pohádkách se jmenoval Donevetr krucajs element. *Ne, Trautemberk*
22. Dívka na koštěti byla Saxána. *Ano*
23. Vinetou byl Indián. *Ano, Apač*
24. Na stokoruně je Božena Němcová. *Ne, je tam Karel IV, B. Němcová je na 500*
25. Hlavní město Česka je Brno. *Ne, je to Praha*
26. Polárka je hvězda, podle které se dá určit sever. *Ano*
27. Podle digitálních hodinek nelze určit světové strany. *Ne, nemají ručičky*
28. Šípek obsahuje hodně vitamínu S. *Ne, vitamín C*
29. Když jedeme vlakem jedeme po silnici. *Ne, jedeme po kolejích*
30. Kaktus je hodně pichlavá rostlina. *Ano*
31. Jelen je zvíře, které žije podzemí. *Ne*
32. Krtek je slepý. *Ano*
33. Oheň je dobrý pán, ale zlý sluha. *Ne je to obráceně*
34. Praotec Čech došel se svojí družinou na horu Říp. *Ano*
35. Pagoda je oheň na vaření. *Ne, je to slavnostní oheň*
36. Říká se, že darovanému oslu na zuby nekoukej. *Ne, koni*
37. První letní den 21.6. je stejně dlouhý den jako noc. *Ne, je nejdelší den*
38. Když jdeme stále na sever nakonec přijdeme z jihu. *Ano, protože Země je kulatá*
39. Včely nám dávají jenom med, nic jiného. *Ne, ještě vosk, žihadla*
40. Had má páteř. *Ano*

☹ ☺ ☹ Víte něco o meteorologii? ☹ ☺ ☹

Říká se, že politice a počasí rozumí každý. Nyní máte možnost vyzkoušet si, zda je na tom alespoň polovina pravdy. Tento test není pro nejmladší, ale t řeba v nějaké otázce se chytí i mladší generace.

1. Kdo jako první použil pojmu meteorologie ?

- a) Sókratés
- b) Platón
- c) Caesar

2. V obrozenecké době se pokoušeli mnozí řecký pojem počestit. Krásný termín vymyslel J.S.Presl. Jak zněl ?

- a) počasíznalství
- b) větrová věda
- c) oparozpyt

3. Autorem řady povětrnostních pranostik byl astronom žijící na dvoře Rudolfa II, který zkoumal působení nebeských těles na povětrnost. Jak se jmenoval ?

- a) Mikuláš Koperník
- b) Johannes Kepler
- c) Tycho de Brahe

4. Do jaké výšky v našich podmínkách obvykle sahají oblaky neboli mraky ?

- a) 8 km
- b) 10 km
- c) 13 km

5. Velmi častým typem oblaků je cumulus neboli kumulus. Jakou má barvu ?

- a) bílou
- b) šedou
- c) černou

6. Vítr je pohyb vzduchu v atmosféře vzhledem k zemskému povrchu. Jeho rychlost se měří větrometrem neboli ... ?

- a) hygrometrem
- b) barometrem
- c) anemometrem

7. Rychlost větru mu dává jméno. Beaufortova stupnice jich rozlišuje hned 12. Jak se jmenuje nejrychlejší a nejničivější druh větru ?

- a) vichřice
- b) orkán
- c) monzun

8. Co se skrývá pod názvem blizzard?

- a) mrazivá vánice

- b) druh teplého větru
- c) mrznoucí mrholení

9. Odkud si myslíte, že vane vítr jménem polák ?

- a) z Polska
- b) do Polska
- c) takový vítr neexistuje

10. Američané používají pro stejný víchř název hurikán. Jakou musí mít nejmenší rychlost, aby se mu dostalo této cti ?

- a) 100 km/hod
- b) 118 km/hod
- c) 128 km/hod

11. Co je to meluzína ?

- a) lidový název pro kvílivé zvuky vznikající při průvanu
- b) druh zimního větru typický pro střední Evropu
- c) chladný vítr proudící shora dolů

12. Také déšť se podle intenzity dělí na několik druhů. Jak se říká tomu vůbec nejsilnějšímu ?

- a) liják
- b) příval
- c) průtrž mračen

13. Jak velký průměr mívají obvykle dešťové kapky ?

- a) 0,5 – 1 mm
- b) 1 – 3 mm
- c) 3 – 5 mm

14. Jsou místa, kde opravdu nezaprší celá desetiletí. Rekord v tomto směru drží místo ležící kde ?

- a) v Chile
- b) na Sahaře
- c) v poušti Gobi

15. Jistě jste už slyšeli termín arktický den. Jakou má maximální teplotu ?

- a) -10°C
- b) -15°C
- c) -20°C

16. A pokud chceme hovořit o tropickém dni, nesmí ani v noci klesnout teplota pod ...

- a) 20°C
b) 30°C
c) 35°C

17. Termín jasný den znamená, že obloha bude pokryta mraky nejvýše z kolika procent ?

- a) 10
b) 20
c) 30

18. Když už jsme u teploty vzduchu – znáte hodnotu té nejnižší naměřené v Antarktidě v červenci 1983 ?

- a) -69,6°C
b) -79,6°C
c) -89,6°C

19. Používaným termínem je inverze. Co znamená toto nepříjemné slovo ?

- a) při zemi je chladněji než ve výšce
b) ve výšce je chladněji než při zemi
c) v teplém vzduchu jsou „ostrovy“ chladného

20. V jakých jednotkách se měří tlak vzduchu ?

- a) bar
b) torr
c) pascal

21. Kolik barev má duha ?

- a) sedm
b) osm
c) devět

22. Který prvek tvoří bezmála 80% atmosféry v blízkosti zemského povrchu ?

- a) kyslík
b) vodík
c) dusík

23. Znáte název nejnižší vrstvy zemské atmosféry sahající do výše zhruba 11 km ?

- a) troposféra
b) termosféra
c) stratosféra

24. Co je to mrazík ?

- a) mráz do -3°C
b) několikahodinový pokles teploty pod 0°C
c) pokles teploty pod 0°C od jara do podzimu

25. Pokud meteorologové slíbí oblevu, mělo by oteplení trvat nejméně Jak dlouho ?

- a) 1 den
b) 2 dny
c) 3 dny

26. Nejstarší meteorologickou stanicí na našem území najdeme v pražském Klementinu. Od kterého roku tu mají kompletní řadu teplot naměřených v Praze ?

- a) 1698
b) 1775
c) 1802

HODNOCENÍ

Otázka	a)	b)	c)
1	0	1	0
2	0	0	1
3	0	1	0
4	0	0	1
5	1	0	0
6	0	0	1
7	0	1	0
8	1	0	0
9	1	0	0
10	0	1	0
11	1	0	0
12	0	0	1
13	0	1	0
14	1	0	0
15	1	0	0
16	1	0	0
17	0	1	0
18	0	0	1
19	1	0	0
20	0	0	1
21	1	0	0
22	0	0	1
23	1	0	0
24	0	1	0
25	0	1	0
26	0	1	0

0 - 4 body

Jste onou výjimkou, která potvrzuje pravidlo – o počasí nevíte nic a nerozumíte mu.

5 - 9 bodů

Leccos už o meteorologii a počasí víte, ale do předpovědi se raději zatím nepouštějte.

10 - 14 bodů

Mohli byste se pokusit „fušovat“ meteorologům do řemesla, výsledek by byl asi stejný.

15 - 19 bodů

Buď jste profesionální meteorolog, nebo máte vrozený dar rozumět počasí.

Honza

(test je z časopisu Reflex 40/00 a některé otázky byly vypuštěny)

Tyto rady spíš než tuláci mlád'ata mohou zaujmout starší členy. Nikdy není na škodu vidět nebo číst o tom, jak to dělají jinde. Protože výměna zkušeností je někdy dost překvapivá. Ne vše, co děláme, je zákonitě to nejlepší, případně jinak to nejde. Při každém takovém setkání, či přímo nárazu, je dobré se zamyslet, čím to naše tuláctví obohatit z toho, jak to dělají jinde...

Táborové zbytečnosti

Po zkušenosti z mnoha táborů jsme zjistili, že pro děti i vedoucí je tábor zajímavější, když je na každém rohu na co kouknout.

Na našich táborech ve Stálkově jsme si s tím pohráli a snažili jsme se, aby všude bylo něco z tzv. táborových zbytečností. Jsou to věci, bez kterých by se tábor klidně obešel, nevyžadují je žádné důležité ani nedůležité předpisy, ale které jsou bezva.

Začneme například společnými prostorami, což je především jídelna.

Trvalá nástěnka

U oddílových táborů, které se konají každý rok se zhruba stejným osazenstvem, jsou to například "trvalé nástěnky". Tyto nástěnky jsme dělali vždy po návratu z tábora a na další tábory jsme je vozili s sebou, takže děti, které se účastnily již několikátého tábora si mohly připomenout tábory minulé. Také mohly novým táborníkům povykládat, co si z toho pamatují.

Jak vypadá taková nástěnka? Rozměry je dobré přizpůsobit prostoru, kde bude nástěnka nadále viset (a nezapomeňte, že nástěnek bude postupně přibývat). V době mimo tábory může nástěnka viset v klubovně. My jsme dělali nástěnky asi 50*100 cm. Musí být z pevného materiálu - nejlepší je sololit polepený bílým papírem. Na tuto nástěnku se nalepí pár fotek, napíše se název CTH, rok, oddíl a dále například názvy družin, nalepí se nějaké plošné výrobky, táborová nášivka na rukáv a cokoliv, co dále charakterizuje ten který tábor. Na závěr se nástěnka lehce přelakuje nebo pevně a trvale zabalí do igelitu, aby byla v podstatě nezníčitelná.

Plán CTH

Další velká věc, kterou jsme mívali v jídelně je hrací plán CTH. Dělali jsme ho vždycky co největší - 1,5*2 m (aby se k němu vešlo najednou co nejvíc dětí) a v barvách vyvedený. Někdy se hrací plán dotvořoval přímo na táboře podle postupu hry, to samozřejmě záleží na tématu CTH. K plánu jsme vyvěšovali co nejvíc materiálů k CTH.

Vlajka čistoty

Vlajka čistoty pochopitelně nevisela v jídelně ale na příslušném stanu, ale v jídelně visela tabulka, kam se každý den zapisovalo jméno toho, kdo tuto vlajku získal. Tabulka bývala taky trvalá. Bylo to např. kolo ze dřeva, ve kterém byla natažená kůže a na ni se tuší zapisovala data a jména. Další rok to byla třeba vyřezávaný překližkový tábor, pod kterým zase visela kůže se jmény atd. Tyto tabulky jsme taky vozili na další tábory a děti se hledaly i zpětně. Pokud jde o vlajku čistoty jako takovou, ta je asi na každém táboře přibližně stejná, bílá vlajka se sluníčkem a vlajka špinavá s prasátkem.

Kronika

Další čtivo v jídelně byla část kroniky. Osvědčilo se nám psát kroniku na jednotlivé listy a ty postupně vyvěšovat v jídelně. Asi nejlepší kronika, kterou jsme dělali, byly táborové noviny. To jsme dětem dávali půl archu balícího papíru a měly na ten den k dispozici táborovou kancelář, kde si mohly dělat co chtěly. Na vysvětlenou - táborová kancelář je prázdný stan, kde je místo postelí stůl a lavice a k volnému použití tužky, pastelky, vodovky a spousta starých časopisů na vystřihování a použití při výrobě novin.

To bylo v jídelně asi všechno a další zbytečnosti byly volně rozptýlené po tábořišti.

Táborový kalendář

Na místě, kudy se asi nejvíc chodilo stával kůl s táborovým kalendářem. Ten byl také trvalý a vozil se na každý tábor. Někdo by asi řekl, že takový kalendář je zbytečný, ale všechny děti se těší domů ze sebelepšího tábora a ruku na srdce, i když je tábor bezva všem se tam opravdu moc líbí a všichni mají při odjezdu slzy v očích, tak i všichni vedoucí se těší domů. Navíc takový kalendář nenutí děti k děláni čárek na podsady. Kalendář byl vyřezaný a překližky a viseli na něm dvě barevné šňůry. Na začátku jednadvacetidenního tábora bylo na jedné šňůře jednadvacet uzlíků a na druhé žádný. Každý den se jeden uzel rozvázal a uvázal na druhé straně. Myslím, že je to jasné - koukat se chodili všichni, jen se nesmělo zapomínat uzly stěhovat z jedné strany na druhou.

Stany

Přímo na stanech byly další věci, které měly být očividné a měly se týkat přímo obyvatel konkrétního stanu. Na oddílových táborech se děti trumfují, kdo byl na táboře vícrát. My jsme toto trumfování podpořili tím, že na každém stanu visely překližkové trojúhelníčky, které ukazovaly, po kolikáté je obyvatel na táboře. Trojúhelníky měly různé barvy a různé hodnoty. Součet hodnot dával počet absolvovaných táborů a to byla pýcha!

Podle tématu CTH bylo dál na stanech vyvěšeno bodování pořádku. Například na táboře, kde jsme cestovali po moři to byly zelené špalíčky (mořské řasy), při indiánské CTH to byly korálky atd. Poslední věc, která visela přímo na stanu bylo kolečko s pojmenováním stanu. To si děti vyráběly až přímo na táboře a po táboře si ho odvážely na památku domů. Můžu vám říct, že některá pojmenování byla skutečně kuriózní. Ve vymýšlení názvu stanu jsme děti v podstatě neomezovali.

Takových táborových zbytečností je asi na každém táboře plno a je dobré si je občas připomenout a dát námět ostatním.

Poslední co nabízím já je to, že se nám osvědčilo udělat k CTH kromě zbytečností i hodně "kulisy".

Kulisy

Indiánský tábor - Cesta k pastvinám

Ne každý má možnost mít na táboře pravé týpí. My jsme to řešili tak, že jsme z cely vyřazeného stanu ušili malinké týpí (vysoké asi 1,2 m) a to jsme si s dětmi pomalovali tuší a vyhráli jsme si s tím. Pak stálo toto minitýpí u brány a v případě horšího počasí se v něm schovávala denní hlídka. Další kulisou tohoto tábora byly dřevěné koně - každá družina měla jednoho. Koně vysoké v kohoutku asi 1,2 m měli stáj vedle jídelny a dodnes se na ně vzpomíná. Asi tomu nebudete věřit, ale děti je denně krmily a dokonce jim každý den nosily v ešusu čerstvou vodu.

Cesta kolem světa

Na tomto táboře si děti stavěly na kopečku nad táborem dřevěné lodě (tak velké, aby se na ně vešla celá družina) a na těch se přesouvaly mezi jednotlivými etapami cesty. Tady nás děti moc překvapily, protože na lodích kromě povinných stěžňů vybudovaly i kapitánské můstky, provazové žebříky, kormidla a spoustu dalších drobností. Dalo by se říct, že veškeré volno trávily na lodích a postupně je zdokonalovaly. Nejsmutnější bylo rozdělování lodí na konci tábora.

Osidlování bílých míst na mapách

Při tomto táboře děti získávaly stavební povolení a za mě stavěly v lese u tábora miniaturní města na předem vytyčené ploše asi 3*3 m. Stavěly s nevídanou nápaditostí domy, kostely, parky, studny a jezera, mosty a pod nimi koleje pro vlak a podobně - všechno samozřejmě ze dřeva.

A jsou další a další a další ... náměty na zbytečnosti a kulisy, na které se nezapomíná.

Jana Pokorná - Muflonka, Modřice

Zdroj: <http://www.borovice.cz>, 10. Burza nápadů a materiálů k táborům v Brně (Sborníček 11).

Vím, nevím, odpovím

Pokračujeme v dořešení hádanek z loňského jarního tábora v Dědově. Nyní se nám nabízí pátý díl.

Hádkanky pro mladší

- 5.1) Padám z nebe, svítím, objímám se s kvítím, nejsem hvězda, létavice, nejsem sama, je nás více.
- 5.2 Celá chalupa vyhoří, a přece se nezboří.
- 5.3) Jede kočí, má sto očí, do každého něco strčí.
- 5.4) Kdo mé jméno vysloví, hned mne zničí.
- 5.5) Soudeček bez obručí, a v něm dvojí víno.
- 5.6) Přišel k nám host, správil nám most, bez sekery bez dláta, a přece je pevný dost.
- 5.7) Z dřeva je a ze slámy a přec jej oheň nestráví.

Trapohlavy pro starší

- 5.8) Šli jsme s přítelem na lov, když tu se před námi objevilo 24 bažantů. Vystřelili jsme a $\frac{2}{3}$ z nich padli a přítel ještě další ranou sestřelil další 3. Kolik jich zůstalo?
- 5.9) Dny v týdnu
Vyjmenovat 5 po sobě jsoucích dnů, jejichž jméno neobsahuje U či K.
- 5.10) Znáte české slovo, které má na začátku dvě „u“?

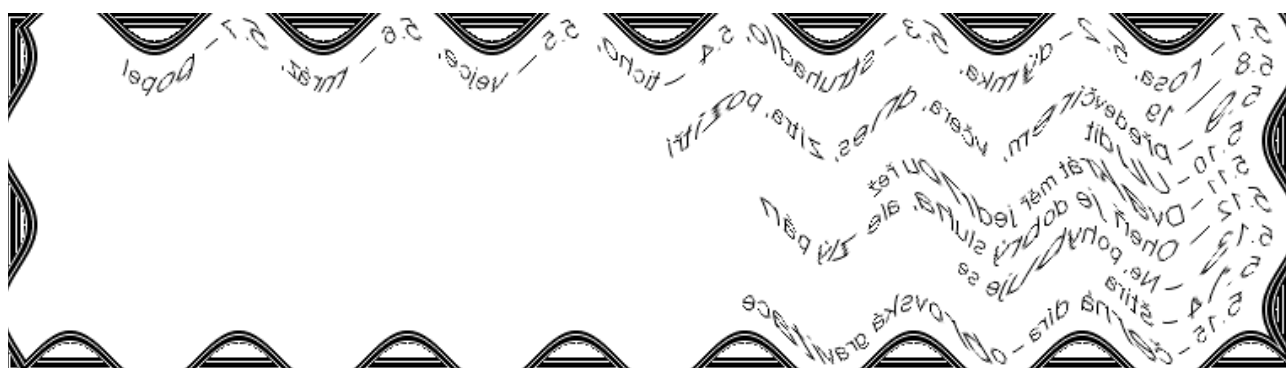
A něco pro nejchytřejší

- 5.11) Více než jednou, ale méně než třikrát, urči velikost fyzikální či chemické veličiny a méně než dvakrát, ale více než nulkrát použij způsobu obrábění, jímž se části materiálu od sebe oddělují.
- 5.12) Vulgární forma plasmy je při subordinační asistenci hodnocena celkem příznivě ve srovnání se stavem její nekontrolovatelné dominance.

Nakonec z oboru

- 5.13) Je severní pól stále na jednom místě?
- 5.14) Je sexualita charakteristikou lva, panny nebo šíra?
- 5.15) Existuje něco z čeho ani světlo nemůže uniknout?

ŘEŠENÍ SI BUDETE MUSET VYLUŠTIT NEBO UHODNOUT:



Ohlédnutí za táborem

Přišlo mi psaní s obrázkem tábořících ježků od maminky Martina Junka. Rád se o ně podělím s celým oddílem, zvláště s těmi, co mají podíl na přípravě všech táborových her, zkrátka programu vůbec. Ta slova patří všem:

Milý Michale, děkujeme ještě jednou za fajn tábor, jaký jste připravili pro děti. Myslím to úplně upřímně, protože takových táborů je hodně málo. Martinovi se zase líbilo a budu ráda, když příští rok bude moci jet zas. Mějte se prima a až budou fotky, tak prosím zavolejte! Zdraví Vás Jana Junková.



Michal

Jednodenní výpravy

Zhruba před měsícem jsme byli na jednodenní výpravě u Vraného nad Vltavou. Sešlo se 7 dětí a zhruba stejný počet dospělých. Tato akce nebyla náhodná a jednodenní výpravy se budou opakovat vždy v neděli zhruba 1 do měsíce. Na těchto výpravách se podíváme vždy do okolí Prahy a věřte, že i tam je hezky a procvičíme si něco z oddílové zkoušky, kterou zanedlouho všichni dostanete. Přijďte, těší se na vás Honza a Myšák.

Příště už...

*Příště už ten jedenadvacátý Semtamník bude svou náplní opravdu bližší i ml adší generaci. To **SLIBUJI**. A já tímhle slovem neplýtvám...*

Toto jsem psal v posledním čísle Semtamníku. Mezitím uplynulo docela dost času a je tu "Výstava", čili Den otevřených dveří. A snaha mít tento Semtamník právě na tento den... Tak jsem nesháněl žádné vhodné věci pro "mrňavky" a sestavil tohle vydání z toho, co tu vidíte. Ten slib mi zbývá dopřítě...

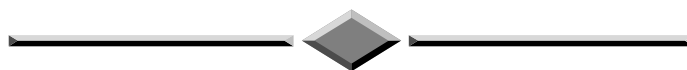
Michal



Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni,
vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět!
Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Světlo Tvým krokům !



TULÁCKÝ SEMTAMNÍK (Sedmnáct let jsme tady, aneb rytíři) č.21

Vydán
jako 28. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu
TULÁCI
listopad 2000, vydání první
Na přípravě tohoto čísla se podíleli:
Ája:
Něco poetických slov
Jezule:
Okénko do kroniky
Honza:
Grafická úprava
Test

Hádanky
Štřípek: Jednodenní výpravy
Michal:
Slova pro druhý list
Sedmnáct let jsme tady, aneb rytíři
Výběr písniček
Střípky: Ohlédnutí za táborem, Příště už...
Ostatní nepodepsaný text

Tisk:
SMP a.s.
Stavby mostů Praha
Na Florenci 33, Praha 1
<http://www.smp.cz>

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):
Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: 02/ **4440 3394**, tel.z.: 02/ **61 306 378**, mobil: **0603 / 334388**

Tuláky můžete nalézt i na Internetu na adrese: <http://tulacke.misto.cz>
Připomínky a dotazy zasílejte na e-mail: oddil.tulaci@atlas.cz

Vytvořeno v programu © Microsoft Word 9.0, obsahuje 19346 znaků, © Honza